

A fekete halál

FEUILLETON - LXIV. évfolyam, 14. szám, 2020. április 3.

Amikor lecsapott rá a fekete halál, Európa épp rossz passzban volt. Hiába a reneszánsz kezdődő virágzása, ez már a hanyatló középkor: nem elég az önmagában is meglévő, a túlnépesedés és a torz gazdasági struktúrák okozta éhínség, a kis jégkorszaként emlegetett éghajlati változások még minderre rátettek egy lapáttal. A mezőgazdaságból egyre nehezebben lehetett megélni, ezért sokan a városokban próbáltak szerencsét. Ez pedig melegágya volt a járványoknak. A pestis is leginkább a városokban pusztított, amelyek viszont eltérő módon reagáltak a járványra. A köztársasági Velence például egy időre leállította kereskedelmét, majd miután emiatt tömegek megélhetése került veszélybe, újraindította. A Visconti család által irányított despotikus Milánóban ellenben brutális eszközökkel sikerült meggátolni a pestis tombolását: a város kapuit bezárták, azokat a házakat pedig, ahol a tünetek alapján fertőzötteket találtak, lakóikkal együtt bedeszkázták. Velence a járvány következtében elveszítette lakosainak több mint felét, Milánó alig egyötödét.